

Sygn. akt II K 14/19

1 Ds. 604.2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Oliwia Antkowiak

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2019r.

sprawy **Ł. N. (N.)**

syna J. i D. z d. P.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego to, że:

I. w dniu 29 kwietnia 2018 roku na drodze publicznej w miejscowości P., gmina K. kierował samochodem m-ki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, mając 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.:

II. w dniu 29 kwietnia 2018 roku na drodze publicznej w miejscowości P., gmina K. w trakcie kontroli drogowej posłużył się przed funkcjonariuszami Policji Komendy Powiatowej Policji w Ś. jako autentycznym sfalszowanym dokumentem prawo jazdy numer (...) wystawionym przez Urząd na Ukrainie na nazwisko Ł. N.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **Ł. N.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł (dziesięciu złotych);

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. uznaje oskarżonego **Ł. N.** za winnego tego, że w dniu 29 kwietnia 2018 roku w miejscowości P., gmina K., użył jako autentyczny podrobiony dokument ukraińskiego prawa jazdy numer (...), wystawiony na nazwisko Ł. N., przedkładając go w trakcie kontroli drogowej funkcjonariuszom Policji z Komendy Powiatowej Policji w Ś., tj. popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k., wymierza mu karę

grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł (dziesięciu złotych);

V. na podstawie art. 44 § 1 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego dokumentu ukraińskiego prawa jazdy numer (...), ujętego w wykazie dowodów rzeczowych numer (...) pod poz. 1, k. 48 a.s., przechowywanego w aktach sprawy na k. 86;

VI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy kary jednostkowe grzywny wymierzone oskarżonemu **Ł. N.** w pkt I i IV części dyspozytywnej wyroku i wymierza mu karę łączną grzywny w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł (dziesięciu złotych);

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu, na poczet wymierzonej mu kary łącznej grzywny, okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 29.04.2018r., który odpowiada dwóm stawkom dziennym grzywny;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego **Ł. N.** kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 130,94 zł i na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, wymierza mu opłatę w wysokości 500 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony **Ł. N.** w dniu 28 kwietnia 2018r. przebywał u swojej „dziewczyny” we W.. Po kłótni jaka się pomiędzy nimi wywiązała oskarżony w godzinach nocnych udał się należącym do niego samochodem m-ki B. nr rej. (...) do swojego miejsca zamieszkania w P..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego **Ł. N.**, k. 34, 51, 132v – 133.

Po drodze **Ł. N.** wstąpił w P. do znajomego i wypił wraz z nim kilka piw. Po godz. 3.00 w nocy 29 kwietnia 2018r. oskarżony ponownie wsiadł za kierownicę swojego samochodu i pojechał w stronę miejsca zamieszkania oddalonego o kilkaset metrów.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego **Ł. N.**, k. 34, 51, 132v – 133.

Jadąc drogą publiczną przez P., samochód prowadzony przez **Ł. N.** został zauważony przez funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w Ś., którzy pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym. Policjanci udali się za pojazdem oskarżonego a następnie zatrzymali go do kontroli drogowej przy jego posesji. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu **Ł. N.** został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u oskarżonego wynik wynoszący 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 04:10.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego **Ł. N.**, k. 34, 51, 132v – 133,

zeznania świadka J. M., k. 28, 133v – 134,

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości, k. 2.

W trakcie kontroli drogowej Ł. N. przedłożył funkcjonariuszom Policji blankiet ukraińskiego prawa jazdy numer (...), wystawiony na jego nazwisko. Dokument ten został uprzednio w nieustalonych okolicznościach podrobiony a następnie uzyskany przez oskarżonego.

Dowód:

zeznania świadka J. M., k. 28, 133v – 134,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. N., k. 34, 51, 132v – 133,

informacja Starostwa Powiatowego, k. 22, 35,

informacje Konsulatu Generalnego RP w O.,

informacja Komendy Głównej Straży Granicznej, k. 25 – 26.

Oskarżony Ł. N. ma 35 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony pracuje na stanowisku mechanik – ustawiacz w firmie (...) Sp. z o.o. uzyskując miesięcznie ok. 3200 zł. Ł. N. cieszy się dobrą opinią w miejscu pracy i środowisku lokalnym. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. N., k. 34, 51, 132v – 133,

opinie Stowarzyszenia (...) w P., k. 130,

opinie z zakładu pracy, k. 131,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 30.

Oskarżony Ł. N. w toku całego postępowania częściowo przyznał się do zarzucanych mu czynów, tj. do występku z art. 178a § 1 k.k. Zakwestionował natomiast swoje sprawstwo co drugiego z zarzutów, dotyczącego popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Ł. N. wyjaśnił w tym zakresie, że wyrobił sobie prawo jazdy na K. na terytorium Ukrainy, gdyż dwukrotnie nie zdał egzaminów w kraju. Wskazał, że w uzyskaniu tego dokumentu pod koniec 2013r. pomógł mu jego znajomy O., któremu przekazał pieniądze, zaś ten wszedł do urzędu i wrócił z prawem jazdy. Oskarżony podał, że przed uzyskaniem dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami, nie zdał egzaminu, a jedynie „płacił za kursy” i jeździł przez około tydzień czasu z osobą po mieście. Ł. N. oświadczył, iż nie zdawał sobie sprawy z tego, że prawo jazdy jest fałszywe, wskazując, że było ono przez niego okazywane podczas kontroli drogowych na Ukrainie i w Polsce.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na zeznaniach świadka J. M. oraz dowodach w postaci dokumentów wymienionych w pierwszej części uzasadnienia.

Sąd pominął natomiast wyjaśnienia Ł. N. w zakresie zarzucanego mu występku z art. 270 § 1 k.k., w części w jakiej oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Zajmując powyższe stanowisko sąd miał na uwadze ich nielogiczny charakter powodujący, iż nie dawały się one pogodzić z zasadami doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania. Zdaniem sądu nie sposób ocenić jako wiarygodnych twierdzeń oskarżonego, który zaprzeczył aby wiedział o tym, że uzyskany przez niego dokument ukraińskiego prawa jazdy jest fałszywy. Na co innego wskazują podane przez Ł. N. okoliczności wejścia w jego posiadanie, tj. „załatwienie” w zamian za gotówkę prawa jazdy w jednym z odległych miast na K., za pośrednictwem innej osoby, bez zdania żadnego egzaminu i kontaktu z urzędem państwowym. W tym zakresie wskazać należy, że podane przez oskarżonego fakty nie znajdują nawet potwierdzenia w przedłożonych przez niego dokumentach w języku ukraińskim, które miały wskazywać na legalność uzyskanego prawa

jazdy. Z przedłożonego świadectwa, którego tłumaczenie znajduje się na k. 70 a.s. wynika bowiem, że Ł. N. miał odbyć ponad miesięczny kurs zakończony egzaminami. Tymczasem sam oskarżony podał, że jedynie przez około tygodnia czasu miał jeździć samochodem z „osobą po mieście” i nie zdawał żadnych egzaminów, w tym pisemnych gdyż nie zna alfabetu stosowanego w językach urzędowych na Ukrainie. Mając powyższe na uwadze, sąd uznał iż wyjaśnienia Ł. N. wskazujące na jego przekonanie o legalności posiadanego dokumentu prawa jazdy, nie zasługują na uwzględnienie, stanowiąc wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony.

Jako niewiarygodne sąd ocenił również przedłożone przez oskarżonego zaświadczenie oraz świadectwo w języku ukraińskim, które to dokumenty miały potwierdzać fakt odbycia przez Ł. N. kursu na prawo jazdy w mieście C. oraz wydanie mu prawa jazdy przez właściwy organ Republiki A. K.. Zajmując powyższe stanowisko sąd wziął pod uwagę w pierwszej kolejności informacje uzyskane z MSW Ukrainy przez Konsulat Generalny RP w O., z których wynika, że Ł. N. nie uzyskał prawa jazdy na terytorium Ukrainy. Sąd miał ponadto na względzie dokumentację przekazaną przez Straż Graniczną, zgodnie z którą oskarżony w okresie odbycia rzekomego kursu na prawo jazdy i uzyskania tego dokumentu w 2013r. nie przekraczał granicy polsko – ukraińskiej.

Oceniając przedstawione powyżej dowody sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów, nie budzą jakichkolwiek wątpliwości. I tak Ł. N. dopuścił się w pierwszej kolejności występku z art. 178a § 1 k.k. Prowadził on bowiem w dniu 29 kwietnia 2018r. w ruchu lądowym samochód marki B., znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 0,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Drugim z przestępstw popełnionych przez oskarżonego w dniu 29 kwietnia 2018r. był występki z art. 270 § 1 k.k. Polegał on posłużeniu się przez Ł. N. jako autentycznym podrobionym dokumentem ukraińskiego prawa jazdy numer (...). Oskarżony przedłożył go bowiem w trakcie kontroli drogowej funkcjonariuszom Policji z Komendy Powiatowej Policji w Ś.. Stwierdzając popełnienie przez Ł. N. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k., sąd nie miał jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że wystawiony na jego dane dokument prawa jazdy był sfalszowany. Okoliczność ta wynika jednoznacznie z informacji uzyskanych od właściwych organów państwowych Ukrainy, jak również z wskazanych już wcześniej okoliczności, które przeczą podanej przez oskarżonego wersji legalnego uzyskania uprawnień do kierowania pojazdami na K..

Oba przestępstwa popełnione przez oskarżonego były umyślne i zawinione. W przypadku występku z art. 270 § 1 k.k. wskazać należy, iż Ł. N. - w ocenie sądu, wiedział, że posiadane przez niego ukraińskie prawo jazdy jest podrobione. Wskazują na to podane przez niego okoliczności w jakich miał rzekomo uzyskać ten dokument, które dla każdego przeciętnego człowieka są równoznaczne z faktem jego fałszywości.

Sąd wymierzając oskarżonemu Ł. N. kary jednostkowe za każdy z przypisanych mu czynów, baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, które to kary te winny osiągnąć wobec oskarżonego. Biorąc pod uwagę okoliczności popełnionych przestępstw, jak i właściwości i warunki osobiste oskarżonego, sąd uznał za zasadne wymierzyć mu za czyny przypisane w pkt I i IV części dyspozytywnej wyroku, odpowiednio karę 200 i 300 stawek dziennych grzywny. Okolicznością łagodzącą w stosunku do oskarżonego, w zakresie obu przypisanych mu przestępstw, stanowił fakt jego uprzedniej niekaralności oraz dobrej opinii w miejscu pracy i lokalnym środowisku. Sąd uznał, iż orzeczone kary o charakterze wolnościowym stanowią adekwatną sankcję do mających miejsce naruszeń norm prawa karnego przez oskarżonego. Jednocześnie sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec Ł. N. instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, uznając iż sprzeciwia się temu znaczny stopień jego winy i społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw. Orzekając wobec oskarżonego kary grzywny, sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 10 zł.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. sąd połączył kary jednostkowe grzywny wymierzone oskarżonemu i wymierzył mu karę łączną grzywny. Ustalając jej wymiar, sąd był związany dyrektywami zawartymi w art. 86 § 1 k.k., który nakazuje orzec karę w granicach od najsurowszej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do sumy tych kar. Sąd uznał za celowe wymierzenie oskarżonemu kary łącznej grzywny w wysokości 500 stawek dziennych, przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 zł. Stosując przy wymiarze kary łącznej zasadę kumulacji, sąd miał na uwadze m.in. nikły charakter związku przedmiotowego popełnionych przez niego czynów. W ocenie sądu kara

łącna orzeczona wobec oskarżonego odpowiada wskazanym wymogom, stanowiąc syntetyczną, całościową ocenę jego zachowań, odpowiadając względem prewencji indywidualnej i generalnej.

W punkcie II wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec Ł. N. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 42 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata. Zdaniem sądu orzeczenie wskazane środka karnego na minimalny czas 3 lat jest wystarczające wobec osoby oskarżonego. Ustalając katalog pojazdów co do których obowiązywać będzie zakaz w stosunku do Ł. N. sąd miał na uwadze to, że znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził on pojazd mechaniczny w ruchu lądowym

W pkt III wyroku sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Środek ten pozostawał obligatoryjny wobec wydania wyroku skazującego oskarżonego, zaś jego wysokość została ustalona przez sąd w minimalnej wysokości 5.000 zł.

W pkt V sąd orzekła natomiast przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego prawa jazdy, mając na uwadze to, że przedmiot ten pochodzi bezpośrednio z przestępstwa.

Orzekając o kosztach sądowym, sąd na podstawie art. 627 k.p.k. obciążył nimi w całości oskarżonego, tak w zakresie wydatków jak i opłaty sądowej.

SSR Radosław Gluza